

Som bekendt er det landets kommuner, der er ansvarlige for at yde den offentlige service. Det gør de godt, men de kunne gøre det endnu bedre. Vi ønsker at ansvarliggøre kommunerne. Med finansloven for 2008 har vi strammet grebet en smule om kommunernes aftaleoverholdelse, og hvorfor nu det? Det er slet og ret, fordi vi ikke kan være ligeglade med, hvordan kommunerne opfører sig økonomisk, når over halvdel af det offentlige forbrug foregår ude i kommunerne. Vi er netop nødt til at gøre det, fordi kommunerne har så stor økonomisk vægt og dermed så megen magt over samfundsekonomien, at det er vigtigere end nogen sinde, at de overholder deres aftaler med resten af samfundet. Dansk økonomi er lige på grænsen af, hvad den aktivitetsmæssigt kan rumme. Det er de fleste enige om, og derfor kan vi ikke acceptere uplanlagt merforbrug ude i kommunerne. Det er ikke for sjov eller for at være til besvær, at vi skaber lidt mere kommunal budgetdisciplin; det er, fordi vi ønsker, at vores økonomi skal være sund – også de kommende år.

Derfor er der såmænd også visse steder, hvor vi bruger færre penge. Det har en række virksomheder mærket, da regeringen løbende reviderer erhvervsstøtten og fjerner unødigt støtte. Danmark er faktisk blandt de lande, der er bedst til at gøre sig fri af tidligere tiders erhvervsstøtte til gamle særinteresser. Vi har nemlig gradvis reduceret erhvervsstøtten siden 2000. Det er vel sagtens det eneste sted, hvor denne regering har skåret markant ned. I 2000 udgjorde erhvervsstøtten 1,9 pct. af BNP, i dag udgør erhvervsstøtten 1,2 pct. af BNP. Samtidig har vægten forskubbet sig over mod bl.a. støtte til erhvervsrettet forsknings- og udviklingsaktiviteter.

Kl. 09:08

Så lad os droppe al sniksnak om forceret omstilling af erhvervslivet, sådan som jeg kunne læse i en kronik forleden dag. Nej, den her regering omstiller målet og konsekvent.

Vi ruster Danmark til fremtidens udfordringer med små ungdomsårgange og mange ældre. Vi sætter ind for at øge grundlaget for vores velstand, nemlig vores arbejdsstyrke. Vi har brug for flere mennesker på arbejdsmarkedet for at fastholde de gode tider. Derfor glæder det mig, at et bredt flertal af Folketingets partier er med i aftalen om jobplanen. Vi skal videre ad den vej. Vi skal forbedre integrationen af udlændinge på arbejdsmarkedet, vi skal nedbringe sygefraværet, som koster mindst 37 mia. kr. om året, og vi skal fortsætte bestræbelserne på at opmuntre de

ældre til at blive noget længere på arbejdsmarkedet, så de kan udnytte deres potentiale til fulde.

Men selv om vi gør en kæmpe indsats, må vi se i øjnene, at vores arbejdsstyrke vil blive mindre de kommende år. Vi kan ikke løbe fra demografien. Derfor gør vi klogt i at fortsætte regeringens forsigtige og snusfornuftige linje, og det gør vi ikke mindst i kraft af et pænt overskud på de offentlige finanser. Det er en slags opsparring til fremtidens velfærdsbehov.

Lad mig sige ligeud til de politiske partier, som får nervøse trækninger, når den offentlige sektor har overskud på sine finanser: Hvis vi solder pengene op nu, kommer de til at mangle om få år. Det er ingen kunst at gentage katastrofekursen fra 1970'erne. Det var sikkert meget morsomt, mens det stod på – jeg er for ung til selv at have oplevet det, men til gengæld oplevede jeg 20 års tømmermænd i dansk økonomi gennem 1980'erne og 1990'erne. Man taler så meget om pligt for tiden, og den største pligt for danske politikere bør være at undgå, at historien gentager sig. Vi bør lære af historien i stedet for at solde de gode tider op og efterlade tømmermænd til vores børn.

Vi står i en situation med risiko for lav vækst og stigende inflation akkurat som i 1970'erne, og vi står i en situation med risiko for stærkt stigende offentligt forbrug akkurat som i 1970'erne, men det kommer ikke til at ske. Det kommer ikke til at ske, fordi vi netop er blevet klogere; vi arbejder netop på at øge arbejdsudbuddet mest muligt; vi ønsker netop ikke at lade det offentlige forbrug løbe løbsk. Den eneste virkelige risiko for, at tingene går galt, består i, at nogle ønsker, at det skal gå galt – at de skaber en selvopfyldende profeti.

»Økonomisk krise kan sikre S og SF magten«. Sådan stod der på forsiden af Kristeligt Dagblad i lørdags, og i artiklen kunne man læse en lille gennemgang af den socialdemokratiske analyse. Den går ud på:

»... at landet står over for en alvorlig og langvarig økonomisk krise, som kan blive oppositionens chance.«

Jeg synes, det er decideret smagløst at ønske sig en økonomisk krise for at kunne overtage magten. Tilsyneladende vejer i tusindvis af menneskeskæbner mindre tungt end oppositionens iver efter at komme til magten. Det er virkelig at sætte egne ambitioner over samfundets bedste. Den slags tangerer nærmest samfundsskadelig virksomhed. Jeg kan garantere Socialdemokra-